

Από την Αλελί Κορονέλ-Καμιτάν
(Βασισμένο σε αληθινή ιστορία)

Αυτή η ιστορία συνέβη στις Φιλιππίνες.

Ο Ντέιβ άκουσε τη μαμά του να χτυπά την πόρτα της κρεβατοκάμαράς του. Ήταν ώρα να σηκωθεί. Σηκώθηκε από το κρεβάτι και έπλυνε το πρόσωπό του. Μετά πήγε με τη μαμά, τον μπαμπά και τα αδέρφια του στο μπροστινό δωμάτιο.

«Καλημέρα» είπε η μαμά. Ο Ντέιβ χαμογέλασε νυσταγμένα. Η οικογένεια γονάτισε και ο μπαμπάς είπε μία προσευχή για να αρχίσουν την ημέρα τους.

«Θέλω να αναφέρω μια σπουδαία γραφή σήμερα το πρωί» είπε η μαμά. Άνοιξε το Βιβλίο του Μόρμον. «Είναι το Μορόνι 7:45. “Και η αγνή αγάπη μακροθυμεί και αγαθοποιεί!”».

Ο Ντέιβ σκεπτόταν τη γραφή καθώς ετοιμαζόταν για το σχολείο. Πριν βγει από την πόρτα, είπε μια προσευχή. «Σε παρακαλώ, βοήθησέ με να είμαι ευγενικός σήμερα» προσευχήθηκε.

Στην τάξη, ο Ντέιβ ένιωθε ευτυχισμένος καθώς έκανε τις σχολικές του εργασίες.

Άκουσε προσεκτικά τη δασκάλα Φρίντα να τους δίνει κάποιες νέες

λέξεις ορθογραφίας για να μάθουν.

Σύντομα έφτασε η ώρα του μεσημεριανού γεύματος. Ο Ντέιβ αγόρασε μερικές καραμελωμένες γλυκοπατάτες και λίγο κρύο χυμό. Κάθισε με τους φίλους του και άρχισε να μιλά.

Σύντομα άκουσε κάποια παιδιά στο διπλανό τραπέζι. Δύο αγόρια πείραζαν ένα μικρότερο αγόρι ονόματι Χοσέ. Ο Χοσέ ήταν μικρός για την ηλικία του, αλλά ήταν καλός με τους άλλους και δούλευε σκληρά στην τάξη. Τα άλλα αγόρια είχαν γεύματα, αλλά ο Χοσέ δεν είχε.

«Γιατί είσαι τόσο μικρός; Δεν έχεις φαγητό στο σπίτι;» ρώτησε ο Αντόνιο.

Ο Ντέιβ γύρισε προς τα αγόρια πάνω στην ώρα για να δει τον Χοακίν να παίρνει την τσάντα του Χοσέ και να την πετά στον Αντόνιο. Ο Χοσέ έτρεξε πίσω από τον Αντόνιο για να πάρει τα πράγματά του πίσω.

«Σε παρακαλώ δώσε μου την τσάντα μου» είπε ο Χοσέ.

Αλλά ο Αντόνιο και ο Χοακίν δεν άκουσαν. «Η τσάντα σου είναι τόσο παλιά και άσχημη!» είπε ο Χοακίν.

Ο Ντέιβ άκουσε όλα αυτά τα κακά λόγια, αλλά ήταν νευρικός για να βοηθήσει τον Χοσέ. Τι θα σκέφτονταν τα άλλα παιδιά; Ο

ΚΑΛΟΣΥΝΗ ΚΑΤΑ ΤΗ ΔΙΑΡΚΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ
Θα τον κορόιδευαν και τα άλλα αγόρια;

Χοακίν και ο Αντόνιο θα τον κορόιδευαν κι αυτόν; Κατόπιν σκέφθηκε τη γραφή που διάβασε η μαμά εκείνο το πρωί. Η αγνή αγάπη αγαθοποιεί. Ο Ιησούς Χριστός θα ήθελε να είναι ευγενικός. Ήταν το σωστό.

Ο Ντέιβ σηκώθηκε και αντιμετώπισε τα άλλα αγόρια. «Σταματήστε να πειράζετε τον Χοσέ. Δώστε του πίσω την τσάντα του».

«Ποιο είναι το πρόβλημά σου;» ρώτησε ο Χοακίν.

«Γιατί είσαι τόσο κακός με τον Χοσέ; Δεν έκανε τίποτα λάθος» είπε ο Ντέιβ. Τότε πήρε μια βαθιά ανάσα. «Ο Ιησούς μάς αγαπά όλους και θέλει να είμαστε ευγενικοί. Παρακαλώ σταματήστε να πειράζετε τον Χοσέ. Ο εκφοβισμός είναι λάθος. Αν συνεχίσετε να το κάνετε, θα φέρω την κυρία Φρίντα».

Ο Αντόνιο κοίταξε τα παπούτσια του. Έδωσε στον Χοσέ πίσω την τσάντα του. «Συγγνώμη» μурμουρίσε. Εκείνος και ο Χοακίν επέστρεψαν στις θέσεις τους.

«Ευχαριστώ» είπε ο Χοσέ.

Ο Ντέιβ χτύπησε απαλά τον ώμο του Χοσέ. «Είμαστε φίλοι τώρα».

Ο Χοσέ χαμογέλασε. Στο σπίτι, ο Ντέιβ είπε στην οικογένειά του τι συνέβη. «Δεν ήταν εύκολο, αλλά έκανες το σωστό» είπε ο μπαμπάς.

«Είμαι περήφανη για σένα που είσαι ευγενικός» είπε η μαμά.

Την επομένη, καθώς η μαμά βοηθούσε να ετοιμάσει το γεύμα του, ο Ντέιβ ρώτησε: «Μπορούμε σε παρακαλώ να φτιάξουμε δύο σάντουιτς;»

«Γιατί; Πεινάς τόσο πολύ;» ρώτησε η μαμά.

Ο Ντέιβ γέλασε. «Όχι, αλλά χτες παρατήρησα ότι ο Χοσέ δεν είχε φαγητό. Θέλω να του δώσω από το δικό μου».

«Αυτή είναι μια υπέροχη ιδέα!» Η μαμά έβγαλε περισσότερο ψωμί και ο Ντέιβ έφτιαξε άλλο ένα σάντουιτς.

Την ώρα του μεσημεριανού, ο Ντέιβ και ο Χοσέ κάθισαν και έφαγαν τα σάντουιτς μαζί. Χρειάστηκε θάρρος για να σταματήσει τα άλλα παιδιά να εκφοβίζουν τον Χοσέ. Όμως ο Ντέιβ αγαπούσε τον νέο του φίλο και ήξερε ότι ο Επουράνιος Πατέρας ήταν χαρούμενος που είχε επιλέξει να είναι ευγενικός. ●